

Obama: Am subestimat amenințarea dezinformării

Redactorul-șef al Atlantic, Jeffrey Goldberg, în discuție cu Barack Obama despre web-ul social, Ucraina și viitorul democrației

Când au stat ultima dată la masă pentru un interviu, în noiembrie 2020, Barack Obama i-a spus redactorului-șef al revistei Atlantic, Jeffrey Goldberg, că dezinformarea este "cea mai mare amenințare la adresa democrației noastre". Amenințarea nu este una nouă, a spus el, dar se accelerează. De atunci, a continuat să se accelereze. La o lună și jumătate după această conversație, o mulțime violentă a luat cu asalt Capitoliul, condusă de credința falsă că alegerile au fost furate de la Donald Trump și că pot fi luate înapoi cu forța. În ultimul an, conspiraționismul COVID a costat probabil mii de vieți. Rusia a organizat o campanie masivă de dezinformare pentru a-și justifica invazia în Ucraina. Ieri, la Disinformation and the Erosion of Democracy (Dezinformarea și erodarea democrației), o conferință găzduită de The Atlantic și de Institutul de Politică al Universității din Chicago, Obama și Goldberg au vorbit din nou despre amenințarea dezinformării și despre ceea ce putem face pentru a o opri. Conversația lor a fost ușor editată pentru mai multă claritate și concizie. Ea poate fi ascultată într-un episod al podcastului Radio Atlantic aici:

Goldberg: Vorbiți puțin despre Ucraina, unde ne aflăm acum. Ceva ce cred că toată lumea de aici ar aprecia este șansa de a vă auzi vorbind despre acest lucru prin prisma cunoștințelor dumneavoastră despre Vladimir Putin. Ați petrecut mult timp cu el, mult timp confruntându-vă cu el. Petreceți câteva minute, dacă puteți, pentru a explica unde ne aflăm și încotro credeți că se îndreaptă această situație.

Obama: Ei bine, este o tragedie de proporții istorice. Asta nu este o noutate pentru oamenii de aici. O puteți vedea. Se pune întrebarea cu privire la un set de tendințe din întreaga lume pe care le-am văzut acumulându-se de ceva timp. Putin a reprezentat o reacție foarte specială la idealurile democrației, dar și la globalizare, la coliziunea culturilor, la capacitatea de a

mobiliza furia și resentimentele în jurul unei mitologii etno-naționaliste. Iar ceea ce vedem acum sunt consecințele acestui tip de amestec toxic în mâinile unui guvern autocratic care nu are prea multe mecanisme de control și echilibru. Cred că este, de asemenea, corect să spunem că este un memento încurajator pentru democrațiile care au devenit flasce și confuze și nepăsătoare în ceea ce privește mizele lucrurilor pe care aveam tendința de a le considera de la sine înțelese.

Goldberg: Includeți democrația noastră în asta?

Obama: Da. Statul de drept. Libertatea presei și a conștiinței, așa cum a reprezentat-o unul dintre vorbitorii dvs. anteriori, Maria Ressa - trebuie să lupti pentru aceste informații sau trebuie să lupti pentru a le oferi oamenilor informațiile de care au nevoie pentru a fi liberi și a se autoguverna; acest lucru nu se întâmplă în mod inevitabil. Justiția independentă face ca alegerile să funcționeze în mod corect și liber. Ne-am complăcut și nu pot garanta că, în urma celor întâmplate, ne scuturăm de această complacere.

În calitate de persoană care s-a confruntat cu incursiunea în Crimeea și în porțiunile estice ale Ucrainei, am fost încurajat de reacția europeană, deoarece în 2014, a trebuit adesea să îi trag de mânecă pentru a răspunde în moduri pe care am fi vrut să le vedem din partea celor care ne descriem ca fiind democrații occidentale. În ceea ce privește Putin și unde duce asta, a existat multă literatură despre asta, multe rapoarte despre asta. Nu știu dacă persoana pe care am cunoscut-o este aceeași cu cea care conduce acum această acuzație. El a fost întotdeauna nemilos. Ați fost martori la ceea ce a făcut în Cecenia. Nu a avut nicio ezitare în a-i zdrobi pe cei pe care îi considera o amenințare. Asta nu este ceva nou. Ca el să pună totul la bătaie în acest fel, nu aș fi prezis neapărat de la el acum cinci ani.

Au existat speculații psihologice despre cât de mult se datorează îmbătrânirii sale, izolării sale în timpul COVID, etc. Dar, pe cât de mult cred că nu putem conta pe raționalitatea subită din partea lui și pe cât de îngrijorător este controlul absolut al informației în Rusia, care mă face să mă îndoiesc de orice fel de rezistență populară sau oligarhică față de cursul actual al evenimentelor, cred că ceea ce s-a întâmplat în Ucraina este, în multe privințe, mai remarcabil sau mai puțin previzibil decât faptul că Putin vrea să pună mâna pe teritoriu.

Goldberg: Vă referiți la nivelul ridicat de rezistență.

Obama: Nivelul ridicat de rezistență, gradul în care cineva ca Volodymyr Zelensky răspunde la momentul respectiv. O parte din ceea ce s-a schimbat între 2014 și astăzi este că eu cred că un sentiment de identitate națională a continuat să se fortifice și, în mod ironic, faptul că a decupat, cel puțin în mod informal, Crimeea și porțiuni din est, cred că a clarificat în interiorul Ucrainei cine erau și ce reprezentau, și cred, de asemenea, că lucrul pe care nu l-a anticipat pe deplin

este gradul în care s-a schimbat natura războiului, în care toată lumea vede exact ce se întâmplă în timp real. Și toate aceste lucruri cred că ar putea duce la - nu voi spune o rezoluție fericită, dar cred că au potențialul de a preveni o victorie maximalistă a lui Putin, iar pe termen lung ar putea permite o Ucraină independentă.

Goldberg: Încă două lucruri rapide pe această temă. Credeți că Ucraina poate câștiga, după definiția dumneavoastră a ceea ce ar putea fi o victorie?

Obama: Uitați-vă la aceste orașe, uitați-vă la populație și uitați-vă la exod. Este greu să descrii asta ca fiind o victorie. Și cred că este prea devreme pentru a spune cum arată un final de joc. Nu aș încerca să prezic nu numai ce este în mintea lui Putin, ci și cum concep ucrainenii această luptă, pentru că noi stăm aici confortabil, iar ei trec prin momente grele, iar singurul lucru pe care încerc să nu-l fac este să proiectez asupra lor ce ar trebui să facă și ce nu ar trebui să facă și cum ar trebui să definim ce este tolerabil și cum ar trebui să arate natura rezistenței lor; cum ar trebui să decurgă negocierile, dacă acestea au loc. Cred că ceea ce putem face este să îi sprijinim pe ei, eforturile și curajul lor.

Și celălalt lucru pe care îl putem face este să luăm acest lucru ca pe o lecție pentru care, din păcate, ei plătesc prețul, dar care vorbește despre un viitor mult mai anevoios, mai dificil, mai violent și mai provocator pentru generația următoare dacă nu facem unele lucruri bine aici, acasă, în Europa, în Asia și în America Latină, pentru că ceea ce se întâmplă acolo nu este izolat. Ceea ce vedem este o revenire la vechile moduri de gândire despre putere, loc și identitate. Și cred că o parte din mulțumirea noastră a apărut din ideea că, odată ce a căzut Zidul Berlinului și Nelson Mandela a fost eliberat, iar lumea era plată și aveai McDonald's peste tot, și dintr-o dată asta a fost tot - am terminat. Și am uitat că acea perioadă de 50 de ani și până la 60 de ani de după al Doilea Război Mondial - aceasta este o anomalie. Și că există milenii de brutalitate, jafuri, violență, strămutări și cruzime, iar noi am creat un set de instituții din 60 de milioane de oameni care au murit în al Doilea Război Mondial și am încercat să reconfigurăm modul în care ne-am putea organiza societățile. Dar nu se execută de la sine. Este ceva ce trebuie să alimentăm continuu și să răspundem la noile circumstanțe, fie că este vorba de schimbări în tehnologie, schimbări în globalizare, schimbări climatice - toate aceste lucruri ne cer să spunem: "În regulă, ce înseamnă asta pentru capacitatea noastră de a menține demnitatea umană, libertatea și autoguvernarea?". Și aceasta este prisma prin care ar trebui să examinăm aceste întrebări și să fim dispuși să ne modificăm, să ne ajustăm, să ne reformăm instituțiile pentru a ține pasul cu acestea. Iar acesta este un lucru pe care cred că nu l-am făcut atât de bine pe cât ar fi trebuit.

Goldberg: O ultimă întrebare în acest sens. În 2013, 2014, dacă ați putea să vă întoarceți și să refaceți lucrurile, ați fi făcut mai mult pentru a lucra împotriva obiectivelor lui Putin în Donbas și Crimeea? Îmi amintesc că dvs. și John McCain v-ați certat în diverse momente.

Obama: De fapt, nu, pentru că circumstanțele erau diferite. Populațiile din Crimeea, cu siguranță, și atitudinile lor față de Rusia erau diferite, motiv pentru care nu a fost nevoie de o invazie la scară largă. Estul a fost mai complicat, iar noi am avut un răspuns foarte robust care, așa cum am spus, a necesitat multă muncă cu europenii pentru a fi organizat. Iar Ucraina însăși a fost diferită. Adică, țineți minte că tocmai avuseserăți, în esență, un om puternic care era aliniat cu Putin, iar noi a trebuit să intervenim pentru a preveni un masacru în Maidan. Verkhovna Rada avea încă elemente care erau legate de vechea ordine. Și astfel, pentru noi, pentru a verifica cel puțin eforturile sale timp de opt ani, cred că a fost ceea ce trebuia să facem la momentul respectiv - ideea că eram, de asemenea, preocupați să ne asigurăm că nu oferim o scuză pentru o incursiune ulterioară. Și multe dintre argumentele de atunci au avut legătură cu înarmarea Ucrainei, care, la rândul ei, ar fi putut oferi, știți, acest tip de scuze, și ați avut probleme legate de instruire. În orice caz, dacă mă întrebați ce mă îngrijorează cel mai mult când mă gândesc spre sfârșitul președinției mele, probabil că are mai mult de-a face cu subiectul de astăzi - este ceva cu care m-am confruntat foarte mult în timpul președinției mele; am văzut cum s-a cam desfășurat - și anume gradul în care informațiile, dezinformarea, informațiile eronate au fost transformate în arme. Și am văzut acest lucru. Dar cred că am subestimat gradul de vulnerabilitate a democrațiilor, inclusiv a noastră.

Goldberg: Ei bine, permiteți-mi să vă întreb despre un lucru notabil care se întâmplă în Rusia, și anume că, în ciuda unui internet oarecum poros, a globalizării, a tuturor celorlalte lucruri, majoritatea rușilor, din câte am înțeles din reportaje, par să aibă foarte puține idei că Ucraina nu este o națiune agresoare, că nu este condusă de neonaziști și așa mai departe. Și astfel, întrebarea mea pentru dvs. are legătură cu modul în care pătrundeți în regimurile autoritare sau în populațiile controlate de autoritari pentru a le oferi înțelegerea dvs. a realității, înțelegerea democrației a realității?

Obama: Nu cred că avem o soluție ușoară. Avem jurnaliști curajoși. Ați văzut o femeie cu o pancartă în mână care a traversat ecranul televizorului spunând: "Totul este o minciună", iar acest lucru a fost, evident, suprimat rapid. Totuși, iată un mod de a gândi despre asta. Cu toate defectele care pot exista în societatea noastră, puteți obține orice informație doriți chiar acum. Este în buzunarul vostru, nefiltrată. Și totuși, în societatea noastră, aveți în prezent aproximativ 40 la sută din țară care pare convinsă că actualul președinte a fost ales în mod fraudulos și că alegerile au fost fraudate. Aveți între 30 și 35 la sută din țară care a ales să nu se folosească de un miracol medical, de dezvoltarea unui vaccin mai rapid decât orice am mai văzut vreodată, care, apropo, a fost testat clinic de aproximativ un miliard de oameni. Și, cu toate acestea, încă refuză să îl ia, în ciuda riscurilor extraordinare pentru ei și familiile lor. Așadar, dacă acest lucru este adevărat în societatea noastră, imaginați-vă cum ar putea procesa oricare dintre noi informațiile

dacă nu primim, dacă nu vedem, nimic altceva.

Trebuie să fii atent. Motivul pentru care fac o pauză este că sunt pe cale să spun o glumă de tată. Așa că sunt sigur că fiicele mele, dacă vor vedea asta, își vor da ochii peste cap. Dar e ca în povestea cu peștele bătrân care înoată pe lângă doi pești tineri, trece pe lângă ei și îi întreabă: "Cum e apa?". Și continuă să înoate. Iar unul dintre peștii tineri se uită la celălalt și întreabă: "Ce este apa?". Și cred că așa suntem noi în ceea ce privește informațiile. Nu știm ceea ce nu știm. Ne este foarte greu să ieșim din realitatea care este construită pentru noi. Și acesta este o parte din motivul pentru care miza acestei probleme este atât de importantă, pentru că îmi este greu să văd cum putem câștiga concursul de idei dacă, de fapt, nu reușim să ne punem de acord asupra unei baze de fapte care să permită pieței de idei să funcționeze.

Goldberg: Vreau doar să menționez, pentru înregistrare, că acea glumă a fost cu 40% prea sofisticată din punct de vedere epistemologic pentru a fi considerată o glumă de tată. Eu am glume cu tați. Ne putem descurca mai bine în a doua oră.

Dar să mergem la definiții. Să începem de acolo. Care este diferența dintre dezinformare - vă întreb acest lucru ca politician pensionat care folosește fapte sau a folosit fapte în avantajul dumneavoastră, avantajul dumneavoastră electoral - care este diferența dintre dezinformare și informații care sunt incomode din punct de vedere narativ, să spunem. Cum definiți dezinformarea, informarea eronată?

Obama: Nu cred că definițiile sunt atât de dificile. Dezinformarea este pur și simplu o informație greșită, iar acest lucru a fost prezent dintotdeauna la noi. Ne înșelăm în privința faptelor, spunem lucruri greșite și nu vom rezolva această problemă prea curând. Modul în care eu definesc dezinformarea este dacă există un efort sistematic fie de a promova informații false, fie de a suprima informații adevărate, în scopul de a obține avantaje politice, financiare, de a spori puterea, de a-i suprima pe alții, de a-i viza pe cei care nu vă plac, iar acest lucru, cred că este complet diferit de informațiile care sunt incomode.

Voi folosi un exemplu, deoarece cred că arată, de asemenea, că uneori devenim prea drăguți în această privință și nu ne bazăm pe bunul simț. M-am născut în Honolulu, Hawaii. Există un decupaj cu mine în ziar din 1961. Am trecut zilnic pe lângă spital în primii ani de viață. Așa că nu a fost un exemplu de dezinformare a oamenilor. A existat o agendă în spatele acestei promovări a ceea ce era în mod clar un fapt fals.

Am fost identificat ca fiind implicat într-o falsitate politică atunci când am spus și am repetat de mai multe ori că, dacă doriți să vă păstrați medicul, puteți. Ceea ce am încercat să spunem este că 85% dintre oameni aveau asigurare de sănătate, iar una dintre marile probleme în încercarea de a obține asistență medicală pentru cei neasigurați este să ne asigurăm că cei care o aveau deja nu sunt vulnerabili la tacticile de alarmă că vor fi raționalizați, că vor avea parte de medicină socializată și că își vor pierde planul și medicul. Și am spus: "Uite, păstrăm intact sistemul pentru cei care au asigurare de sănătate la angajator". După ce am adoptat-o și am început să o punem în

aplicare, unul dintre lucrurile pe care le-am făcut a fost să ridicăm standardele pentru ceea ce putea sau nu putea oferi asigurarea, deoarece existau omulțime de asigurări false pe piață, pe care oamenii credeau că le cumpără, dar s-a dovedit că, atunci când se îmbolnăveau, existau atât de multe restricții încât nu le era deniciun folos. Și a existat o fluctuație constantă pe această piață. Astfel, atunci când oamenii trebuiau să reînnoiască aceste planuri de asigurare foarte avantajoase care nu ofereau de fapt o acoperire conform standardelor pe care le stabilisem, s-a dovedit că nu puteau reînnoi, deoarece aceste planuri numai erau oferite. Ei bine, mulți jurnaliști mainstream, nu doar Fox News, au spus: "Uite, amintit. Ați pierdut asigurarea pe care o aveți și de care erăți perfect mulțumit". M-am gândit: "Ei bine, cred că, din punct de vedere tehnic, este adevărat că nu mai ai planul pe care îl aveai, deoarece planurile false pe care obișnuiai să le plătești și care nu îți ofereau nicio protecție atunci când, în cele din urmă, te îmbolnăveai, de fapt, în cele din urmă, au fost reglementate. S-a considerat că nu am fost corect. Patru Pinocchio pentru Obama!

Acesta este un exemplu a ceea ce se poate întâmpla în politică. Și, apropo, deși vă promit că am înjurat mult în Biroul Oval atunci când am citit că oamenii spuneau că nu am fost sincer, pentru că principiul de bază pe care îl expusesem era sincer și era adevărat, dar nu mă puteam plânge că oamenii mă criticau pentru asta. Și asta este în regulă. Dar permiteți-mi să o spun în felul următor: Faptul că eu am spus asta nu a fost o amenințare la adresa democrației. Nu a fost menită să submineze cumva procesul democratic, și pentru că oamenii puteau apoi să mă critice pentru asta, procesul democratic a funcționat. Așa ar trebui să funcționeze piața în teorie.

Goldberg: Pot să vă pun o întrebare meta? Nu o meta întrebare Mark Zuckerberg Meta, o meta meta întrebare?

Obama: Ați ținut gluma asta?

Goldberg: Nu, trei secunde! Serios, întrebarea pur și simplu mi s-a ivit în minte. Spontan! Nu, nu, nu, nu, întrebarea meta este provocată de declarația dvs. de aici. Mă întreb, având în vedere ceea ce înțelegeți despre mediul informațional - nimeni nu a fost afectat de unele aspecte negative ale acestui mediu informațional actual așa cum ați fost dumneavoastră, certificatul de naștere fiind un exemplu. Tocmai ați cam recunoscut că poate nu ați spus tot adevărul sau că ați împărtășit ceva inexact și ați făcut-o public. Sunteți îngrijorat că mâine Fox News va spune: "Obama recunoaște că a mințit în legătură cu ACA" sau cu privire la păstrarea sistemului de sănătate?

Obama: Sunt îngrijorat, acum că tocmai ați spus-o în acest fel! Pentru că am crezut că am spus exact contrariul! Așa funcționează presa, chiar și în avocatură! Chiar și cu un editor de revistă premiat. Nu, nu asta este ideea!

Goldberg: Pot să vă pun o întrebare meta? Nu o meta întrebare Mark Zuckerberg Meta, o meta meta întrebare?

Obama: Nu asta am vrut să spun. Ceea ce am vrut să spun este că într-o democrație, în cursul normal al dezbaterilor, vom contesta ceea ce s-a spus, ceea ce s-a promis, ceea ce s-a livrat, și va exista un anumit joc în articulații în ceea ce privește modul în care interpretăm lucrurile. De fapt, până în ziua de azi, cred că ceea ce am spus a fost corect, și anume că atunci când spui că îți poți păstra medicul, dacă medicul tău moare mâine, nu este vina Legii privind asistența medicală accesibilă. Din punct de vedere tehnic, nu v-ați păstrat medicul. Ați fost nevoit să vă găsiți unul nou.

Așadar, am făcut o observație mai amplă, și anume că, în mod sistematic, nu vă forțăm să renunțați la sistemul de sănătate existent bazat pe angajator, ceea ce îi îngrijorează pe oameni la nivel global. Dar motivul pentru care am povestit această întâmplare este acela de a ilustra faptul că, da, vor exista în continuare dispute în jurul a ceea ce este adevărat și fals, chiar și într-o democrație care funcționează bine și într-o presă liberă. Acest lucru este în regulă. Mă refeream la punctul pe care l-ați susținut: Care este diferența dintre dezinformarea sistematică, fie că este făcută de stat sau prin proiectarea produsului pe platformele de internet, care sunt diferite în natură și sunt distructive în moduri diferite? Și, știți, ca să ne întoarcem la elementele de bază, dacă vă gândiți la concepția noastră constituțională - și, evident, chiar și fiecare democrație are un fel de codificare diferită a modului în care ar trebui să funcționeze democrația lor - dar în concepția noastră, teoria este că, în Primul Amendament, există libertatea de exprimare, libertatea de conștiință, libertatea presei și toată lumea are un cuvânt de spus, iar în această piață vom stabili ce este adevărat și ce este fals sau ce este mai bine pentru noi, cum acționăm în mod colectiv și așa mai departe. În realitate, după cum știm cu toții, unele voci au fost mai puternice decât altele. Unele voci au fost excluse în totalitate. Dar am ajuns la un punct. Să-l numim după cel de-al Doilea Război Mondial. Uneori avem o nostalgie roz despre trecut, și l-ați avut pe părintele Coughlin, și ați avut epoca McCarthy, și ați avut tratamentul aplicat persoanelor de culoare și persoanelor brune în general. Dar, cel puțin după cel de-al Doilea Război Mondial, a existat un consens suficient pentru a construi atât un set de standarde în cadrul jurnalismului, cât și un set de linii directoare de reglementare pe care industriile trebuiau să le urmeze, și atunci a fost posibil să avem o dezbateră între stânga și dreapta în care să avem diferențe puternice în ceea ce privește substanța, dar să fim de acord asupra procesului. Iar ceea ce am văzut este o destrămare a aceluia consens și ceea ce am văzut este o schimbare a tehnologiei și a celor care controlează aceste platforme în moduri care nu sunt transparente, iar acest lucru a contribuit, a agravat, un sentiment în care nu mai operăm după aceleași reguli sau pe baza acelorași fapte.

Goldberg: Vreau să revin la acest aspect, pentru că Maria Ressa a vorbit foarte eficient despre aceste întrebări legate de ceea ce ar trebui să facă platformele. Dar există o poveste pe care a spus-o de-a lungul carierei dumneavoastră. A fost în primul volum al autobiografiei dumneavoastră. Apropo, când va apărea volumul doi?

Obama: Să mergem mai departe.

Bine. Este un fel de poveste din Iowa, dar este și o poveste din sudul statului-Illinois: Vorbești despre intrarea în politică ca politician de culoare, un politician democrat de culoare din Chicago cu un nume ca al tău, care a primit o șansă corectă în partea de sud a statului.

Obama: Obama: Cred că acest lucru vorbește despre evoluția presei și a informațiilor și despre modul în care acestea se reflectă asupra politicii. Iar David Axelrod își va aminti acest lucru pentru că a fost extrem de sceptic în legătură cu ideea de a candida pentru Senatul SUA la doi ani după 11 septembrie 2001 cu un nume care rima cu Osama, și nu-l pot învinovăți pentru asta. Așadar, mă duc în josul statului Illinois. Iar cei care cunoașteți Illinois, știți că este un stat conservator. Este rural. Este conservator. În unele dintre aceste comitate, 98% din populație este albă. Și mă plimb cu mașina și trec printr-un oraș, iar noi stabiliserăm să mă opresc la ziarul local. Și, de obicei, un fel de stereotip - papion, tunsoare, ochelari, se uită la tine cam sceptic. "Intrați. Vreți niște cafea?" - organizau o mică masă rotundă cu reporterii și tu stăteai acolo și răspundeai la întrebări, dădeai cu bâta în baltă și explicai de ce candidezi pentru Senat. Și, de obicei, a doua zi, ar fi apărut un mic articol, pentru că sunt orașe mici, așa că nu se întâmplau prea multe. Așa că, chiar dacă nimeni nu știa cine sunt, tot făceau un reportaj și spuneau: "Ei bine, știți, a venit acest tânăr. Puțin liberal pentru gustul nostru. Un nume ciudat. Dar avea niște idei bune. Și candidează pentru Senat". Și asta era limita filtrului cu care aveam de-a face. Așa că, dacă mă duc la un restaurant de pește sau la o sală VFW sau la un târg județean, oamenii ar putea fi încă puțin suspicioși cu privire la avocatul negru pentru drepturile civile din Chicago și la faptul că nu pot avea o legătură cu el, dar aș putea obține o audiere corectă. Nu existau o serie de presupuneri impenetrabile despre cine eram. Și, în consecință, puteam să câștig acele comitate, ceea ce am și făcut. Și dacă m-aș duce acolo astăzi, nu aș putea. Acum, dați-mi voie să mă scot pe mine din ecuație, pentru că oamenii ar putea avea niște opinii fixe în acest moment, mi se pare corect să spun. Dar cineva ca mine, mergând în josul statului sau călătorind prin Iowa, ar trebui să treacă printr-un set diferit de bariere, pentru că acel ziar probabil că nu există, a fost înlocuit, apropo, nu doar de Fox în fiecare frizerie și salon de înfrumusețare sau de știrile locale Sinclair, dar a fost înlocuit acum și cu buletine de știri comunitare digitale care sunt fabricate, tipărite și pur și simplu pompate în aceste comunități, pe măsură ce jurnalismul local s-a destrămat. Și, apropo, nu cred că există neapărat o echivalență între stânga și dreapta în ceea ce privește spațiul mediatic, dar bănuiesc că este, de asemenea, mai greu să obții o audiență dacă ești un tip din mediul rural care vine la Chicago și nu bifează toate căsuțele în ceea ce privește anumite probleme - cu siguranță dacă ai fi un democrat conservator care vine aici și candidează la alegerile primare. Cred că acesta este un indiciu al modului în care s-au schimbat lucrurile. Și, apropo, a apărut recent un raport care confirmă ceea ce simt și ceea ce am văzut. Și, anecdotic, este doar un studiu care a fost făcut. Un studiu interesant, totuși. Au plătit o cohortă destul de mare de

telespectatori Fox News pentru a se uita la CNN pentru o anumită perioadă de timp. Și aceștia sunt conservatori foarte duri, nu votanți ai lui Biden, nu votanți oscilanți. Erau oameni care se uita la Sean Hannity și Tucker Carlson și așa mai departe. Și după o perioadă relativ scurtă de timp, ceea ce a arătat a fost că opiniile lor cu privire la subiecte, subiecte controversate precum imigrația sau poliția sau vaccinările, s-au schimbat cu 5, 8, 10 procente. Doar prin simpla schimbare a dietei lor. Nu îi transformase în liberali. Nu i-a făcut să vrea să voteze pentru Joe Biden. Pur și simplu au avut acces la un set diferit de informații, așa că spun asta pentru a sugera că eu cred că subestimăm gradul de flexibilitate a opiniilor și a punctelor noastre de vedere și ce înseamnă asta. O iau ca pe o speranță. Nu în sensul că diviziunile pe care le vedem în democrația noastră în ceea ce privește rasa, regiunea, credința, identitatea - acestea există. Acestea nu sunt creații ale social media. Nu sunt creații ale niciunei rețele anume. Sunt adânc înrădăcinate și sunt greu de depășit. Dar îmi dă încredere că, dacă oamenii primesc informații diferite, pot procesa diferit și că poveștile pe care și le spun despre cine sunt și despre relația lor cu vecinii, prietenii lor, cu oamenii care nu arată ca ei, cu oamenii care nu gândesc ca ei, pot fi supuse - ca să-l citez pe Abraham Lincoln: "Poți încuraja fie îngerii cei mai buni ai naturii oamenilor, fie pe cei mai răi". Iar democrația se bazează pe ideea că putem găsi procese, inclusiv modul în care împărtășim informații și discutăm despre informații, care să încurajeze îngerii noștri cei mai buni. Și cred că acest lucru este posibil.

Goldberg: Să rămânem la chestiunea jurnalismului, pentru că acesta nu este un dezastru natural. Da, au existat presiuni unice pe care companiile de tehnologie le-au exercitat asupra companiilor de presă. Alden Capital, de exemplu.

Obama: Ați făcut un reportaj grozav despre o firmă cu capital de risc care a preluat și a distrus de una singură o mulțime de zădărnici din această țară, pentru profit.

Goldberg: Deci, în unele cazuri, este un dezastru provocat de om. Care este recomandarea dvs. specifică cu privire la aceste dezastre de știri care au fost create în întreaga țară? Ați putea să vă pliați pe companiile de tehnologie.

Obama: Ce-ar fi să fac un pas înapoi doar pentru o secundă și poate să împărtășesc câteva ipoteze care le am, în interesul acestei transparențe? În primul rând, așa cum am spus, nu cred că societățile noastre media, companiile noastre de tehnologie, social media, au creat diviziunile din societatea noastră. Dar cred că ceea ce s-a întâmplat în ecosistemul nostru mediatic exacerbează și face democrația mai dificilă. În al doilea rând, sunt aproape de un absolutist al Primului Amendament. Cred în ideea nu doar a libertății de exprimare, ci și a faptului că trebuie să tratezi discursul rău cu un discurs bun, iar excepțiile la acest lucru sunt foarte limitate. Și, în special în rândul acestei cohorte de oameni din facultate - și am vorbit cu

fiicele mele despre acest lucru - nu vreau să fim o societate atât de manierată încât să ne simțim răniți în sentimentele noastre și să nu putem auzi ceva ce spune cineva și să ne ofilim. Vreau ca noi toți, în calitate de cetățeni, să avem obiceiul de a fi capabili să auzim lucruri cu care nu suntem de acord și să putem răspunde cu cuvintele noastre. În al treilea rând, cred că ar trebui dublat consensul pe care l-am avut după cel de-al Doilea Război Mondial, când aveam trei posturi de televiziune și ziare în fiecare oraș mare - în unele cazuri, cum ar fi Chicago, mai multe ziare - și o FCC și toate acestea. Cred că acest lucru este greu de duplicat, nu doar din cauza tehnologiei și a proliferării conținutului, ci și din cauza internaționalizării conținutului. Asta face să fie mai dificil. Și numărul patru, să stipulăm că nu există obiectivitate perfectă. Evident, New York Times alege ce povești să scrie și ce reporteri să angajeze, iar ei au anumite perspective care se reflectă în ziarul lor. Chiar și AP și Reuters și UPI - același lucru. Dar, pe lângă asta, aș mai susține că există lucruri care sunt mai adevărate și lucruri care sunt mai puțin adevărate. Ideile de bază privind verificarea surselor și existența mai multor surse, verificarea faptelor și nu raportarea unor lucruri pe care cineva le-a spus și pe care le-ați auzit, precum și valoarea expertizei și a științei - aceste lucruri sunt importante. Și există unele domenii care nu sunt supuse verificării faptelor. Și acestea sunt lucruri pe care le numim opinii sau credințe sau convingeri. Și acestea sunt de asemenea importante. Acestea vorbesc cu emoțiile noastre. Dar acestea sunt diferite de ceea ce, în piața publică, ar trebui să fim capabili să găsim un acord. Așadar, dacă aș stipula toate aceste lucruri, atunci ceea ce aș spune este că pierderea jurnalismului local; naționalizarea unui fel de jurnalism bazat pe nemulțumiri, pe furie; creșterea mediei sociale și a tehnologiei al cărei design de produs monetizează furia, resentimentele, divizarea conflictelor și, în unele cazuri, îi face pe oameni foarte vulnerabili - și nu este vorba doar de cuvinte, ci poate duce la violență. Nu este vorba doar de Rohingya din Myanmar. Nu este doar într-un loc îndepărtat. Dacă ești femeie, dacă ești o persoană de culoare, dacă ești o persoană trans, chiar acum, în anumite părți ale acestei țări, ceea ce se spune contează, iar ceea ce avem acum sunt aceste modele de produse în care, într-un mod netransparent, pe care nu îl cunoaștem prea bine, se fac, în esență, o serie de alegeri editoriale care subminează democrația noastră și, adesea, atunci când sunt combinate cu orice fel de etno-naționalism, misoginism sau rasism, pot fi fatale. Și acesta este ecosistemul media pe care îl ocupăm acum. Vestea bună este că, de fapt, cred că în fiecare moment, de fiecare dată când am avut noi mijloace de comunicare, am avut acest tip de agitație, iar apoi am venit cu reguli pe care am încercat să le înțelegem: Cum o rezolvăm? Dar, pentru a o rezolva, va trebui să avem cel puțin un consens cu privire la steaua noastră nordică. Care este lucrul, principiul călăuzitor în jurul căruia o vom soluționa? Iar îngrijorarea mea în acest moment este că cel puțin o parte a țării fie nu este interesată să o rezolve, fie nu este de acord cu ceea ce cred eu că ar trebui să fie steaua noastră nordică, și anume: Avem o societate liberă, autoguvernată, bazată pe principii democratice?

Goldberg: Permiteți-mi să întreb un autointitulat aproape absolutist al Primului Amendament, cum ați dori să reglementați în mod specific companiile de social media pentru a vă asigura că nu privilegiază furia, diviziunea și polarizarea prin algoritmi lor?

Obama: Deci avem o problemă de aprovizionare și o problemă de cerere de informații toxice. Iar în ceea ce privește oferta, cred că firmele de tehnologie vor fi din ce în ce mai mult jucători dominanți. Acestea sunt companii private, ceea ce înseamnă că iau deja o serie de decizii nu doar cu privire la ceea ce se află sau nu pe platformele lor, ci și cu privire la ceea ce este amplificat sau nu. Și cred că este rezonabil ca noi, ca societate, să avem o dezbatere și apoi să punem în aplicare o combinație de măsuri de reglementare și de norme industriale care să lase intactă posibilitatea ca aceste platforme să facă bani, dar să le spunem că există anumite practici pe care le practicați și pe care noi nu le considerăm bune pentru societatea noastră și pe care le vom descuraja - un exemplu specific ar fi faptul că au existat o mulțime de dezbateri în jurul Secțiunii 230. Nu știu dacă este necesar să eliminăm în totalitate protecția Secțiunii 230 împotriva răspunderii. Cred cu siguranță că asigurarea răspunderii în temeiul articolului 230 pentru publicitatea plătită care vizează anumite grupuri, și nu avem transparență în acest sens, nu aduce niciun beneficiu special în ceea ce privește start-up-urile sau inovația sau așa mai departe. Iar acest lucru poate fi cu adevărat dăunător.

Prin urmare, cred că trebuie să avem o serie de dezbateri pe această temă și există oameni mai inteligenți decât mine care lucrează la acest subiect. Problema anonimatului și a distincției dintre roboți și oameni, sau ferme de roboți și oameni care chiar au opinii. Există modalități de a rezolva această problemă? În anumite circumstanțe, este important să se păstreze anonimatul pentru ca în societățile represive să existe un spațiu de discuții. Dar, după cum am învățat cu toții, este mult mai greu să fii nepolitic, nesuferit, crud sau să minți atunci când cineva știe că minți și știe cine ești. Și cred că pot exista modificări care pot fi făcute acolo.

Ceea ce este interesant este că, dacă ne uităm, de exemplu, la răspunsul Facebook, Twitter sau YouTube după 6 ianuarie, aceștia au ținut să spună: "Ei bine, am răspuns făcând o serie întreagă de lucruri", dintre care unele au fost inversate după ce a dispărut tensiunea, ceea ce îmi spune că, cel puțin, par să aibă o oarecare înțelegere a ceea ce este mai probabil să determine un comportament insurecționalist, de supremație a albilor, misogin pe internet, un comportament de intimidare pe internet. Se pare că știu ce este. Și, ca să fim corecți cu ei, mulți dintre ei vor recunoaște că nu vrem să supraveghem tot ceea ce se spune pe internet. Dar ceea ce nu au spus în legătură cu ceea ce au făcut este care sunt planurile lor. Și există modalități prin care o democrație se poate aștepta, pe bună dreptate, ca ei să ni le arate. Dacă nu noi, atunci cercetătorii. Dacă au preocupări legate de proprietate, acest lucru poate fi gestionat, dar să ne arate la fel ca în cazul oricărui alt produs - nu știu exact cum se fac inspecțiile la carne și dacă cineva spune: "Ei bine, avem o tehnică proprie pentru a ne păstra carnea curată". Este în regulă! Discutați cu inspectorul de carne. Asta nu este treaba mea. Putem să ne dăm seama de același lucru cu mașinile, același lucru cu prăjitoarele de pâine. Cred că este greșită această idee că trebuie să păstrăm aceste informații pentru noi înșine, pentru că avem interese de proprietate.

Aceasta este pe partea de ofertă. Cred că există o cerere de nebunie pe internet cu care trebuie să ne confruntăm. Și o parte din motivul pentru care mă gândesc mai mult la acest lucru prin intermediul Fundației Obama este că lucrez cu tineri din întreaga țară și din întreaga lume care se ocupă de schimbările climatice, de justiția rasială. Scopul nostru în cadrul fundației este de a pregăti următoarea generație de lideri și de a le oferi platforme și conexiuni, asigurându-ne că nu sunt izolați și că învață unii de la alții dincolo de granițe și regiuni. Și, în mod uniform, cu toții se confruntă cu aceste probleme: cum pot face față dezinformării în țara mea, în orașul meu? Cum pot avea acces la public, astfel încât acesta să cunoască faptele care îi afectează viața în ceea ce privește poluarea sau modul în care sunt distribuite bugetele și așa mai departe? Și unul dintre lucrurile pe care le aflăm este că oamenii sunt dornici să se exprime și să participe. Dar nu am făcut o treabă foarte bună în ceea ce privește pregătirea acestei generații viitoare pentru a participa, decât virtual și într-un mod destul de superficial. Și au existat studii interesante care arată că cel mai mare factor de predicție pentru a ști dacă ești un alegător obișnuit, etc., este participarea la consiliul elevilor, la cercetași, la cercetașe. Și acest lucru este valabil pentru tineri. Este adevărat pentru noi toți. Instituțiile mediatore care ne conduceau să putem exercisa implicarea în orice tip de învățare: Cum dezbatem și cum votăm și cum vedem apoi rezultatele deciziilor colective pe care le luăm?

Va trebui să găsim modalități de a adapta acest lucru la platformele virtuale, pentru că acolo se vor întâlni oamenii și acolo vor fi oamenii. Iar acest lucru ar putea însemna moduri diferite de educație civică, de predare a gândirii critice, de găsire a unor instrumente mai bune de participare pe internet. Și toate acestea se află pe partea cererii. Vestea bună este că vedem că se fac multe experimente. Doar că nu au fost realizate la scară largă, motiv pentru care - oricât de minunat ar fi să vedem cum se dezvoltă exerciții de democrație virtuală în diferite țări și orașe, modalități de a-i face pe oameni să se asculte unii pe alții și să lucreze împreună - nu putem ignora mega-platformele care există, deoarece acestea încă domină spațiul.